

ΑΠΟΦΑΣΗ 144 /2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ (ΑΝΑΚΟΠΕΣ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Ειρηνοδίκη Λάζαρο Καψάλη, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, με τη σύμπραξη της Γραμματέως Χαρίκλειας Τράικου.-

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, την 27η Απριλίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ: 1)

οι

οποίοι παραστάθηκαν ο πρώτος δια και η δεύτερη μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, Αθανασίου Παπαναστασίου (Α.Μ. 9198 Δ.Σ Θεσσαλονίκης), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ της ΕΛΛΑΔΟΣ», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αιόλου 86, και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 094014201, η οποία εκπροσωπήθηκε δια του πληρεξουσίου

της Ανέστη Σιδηρόπουλου (Α.Μ. 10026 Δ.Σ. Θεσσαλονίκης), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες ζητούν να γίνει δεκτή η ανακοπή τους, με Γενικό

που απευθύνεται στο παρόν Δικαστήριο. Δικάσιμος ορίσθηκε αρχικά η 3-4-2023 και έπειτα από αναβολή η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτοί και κατέθεσαν έγγραφες προτάσεις.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή και τους επικαλούμενους σε αυτή λόγους διώκεται η ακύρωση της με αριθμό 2451/2022 διαταγής πληρωμής του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία εκδόθηκε μετά από αίτηση της καθ' ης η ανακοπή κατά των ανακοπτόντων, καθώς και της από 30-1-2023 επιταγής, που συντάχθηκε κάτωθι αντιγράφου εκ του πρώτου απογράφου εκτελεστού της ως άνω διαταγής πληρωμής, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην ανακοπή, και να καταδικασθεί η καθ' ης στη δικαστική των ανακοπτόντων.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, παραδεκτά σωρεύονται στο υπό κρίση δικόγραφο, κατ' άρθρο 632 παρ. 6 του ΚΠολΔ, εφόσον συντρέχουν και οι προϋποθέσεις του άρθρου 218 του ΚΠολΔ, αφού δεν είναι αντιφατικές μεταξύ τους, υφίσταται αρμοδιότητα του παρόντος δικαστηρίου, υπάγονται στο ίδιο είδος διαδικασίας και δεν επέρχεται κίνδυνος σύγχυσης από την ταυτόχρονη εκδίκασή τους, η ανακοπή του άρθρου 632 παρ.1 του ΚΠολΔ και η ανακοπή του άρθρου 933 παρ.1 του ΚΠολΔ. Αρμόδια δε, καθ' ύλη και κατά τόπο φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 632 παρ.1, 933 παρ.1 και 3, 14 παρ.1α' του ΚΠολΔ, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. του ΚΠολΔ (άρθρα 632 παρ.2 και 937 παρ.3 του ΚΠολΔ) και έχουν ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 632 παρ.2, 583 επ. και 934 παρ.1α' του ΚΠολΔ (ακριβές αντίγραφο της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής επιδόθηκε στους ανακόπτοντες στις 3-2-2023 μαζί με επιταγή προς πληρωμή (βλ. τις με αριθμό 1101Γ/3-2-2023 και 1102Γ/3-2-2023 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Νικολάου Ρήγα) ενώ η υπό κρίση ανακοπή επιδόθηκε στην καθ' ης στις 21-2-2023 (βλ. τη με αριθμό 6340Γ/21-2-2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Σωκράτη Παπουλίδη) και εφόσον δεν προκύπτει άλλη, μετά την επιταγή, πράξη εκτέλεσης.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 623 και 624 του Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι, μεταξύ των ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων με τη συνδρομή ή μη των οποίων μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής είναι, αφενός, η ύπαρξη χρηματικής απαίτησης του αιτούντα από ορισμένη έννομη σχέση και, αφετέρου, η απαίτηση αυτή, καθώς και το ποσό της να αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο (Ολ.Α.Π.10/1997 ΕλλΔνη1997/768, Α.Π.1376/2018, Α.Π.1012/2018 και Α.Π.914/2018 όλες στην Τ.Ν.Π./ΝΟΜΟΣ). Έτσι, διαταγή πληρωμής μπορεί να εκδοθεί και για το κατάλοιπο κλεισθέντος αλληλόχρεου λογαριασμού, εφόσον αποδεικνύονται εγγράφως η σύμβαση ανοίγματος του αλληλόχρεου λογαριασμού, η κίνησή του, το κλείσιμο και το κατάλοιπο αυτού (Α.Π.368/2019 και Α.Π.1071/2017 στην Τ.Ν.Π./ΝΟΜΟΣ), στην αίτηση δε, για την έκδοση διαταγής πληρωμής για το κατάλοιπο κλεισθέντος αλληλόχρεου λογαριασμού, μεταξύ της αιτούσας πιστώτριας τράπεζας και του καθ' ου η αίτηση πιστούχου, αρκεί να αναφέρεται ότι, μεταξύ των διαδίκων συμφωνήθηκε ότι, το ποσό αυτό θα αποδεικνύεται από το απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων της αιτούσας και ότι, ο σχετικός λογαριασμός έκλεισε με ορισμένο υπόλοιπο υπέρ αυτής, το οποίο αποδεικνύεται από το πλήρες απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων της, στο οποίο εμφανίζεται η όλη κίνηση του λογαριασμού, από την υπογραφή της σύμβασης πίστωσης, μέχρι το κλείσιμο της (Α.Π.1071/2017 ό.π. και Α.Π.370/2012 Τ.Ν.Π./ΝΟΜΟΣ). Εάν η απαίτηση ή το ποσό της δεν αποδεικνύονται εγγράφως, ο δικαστής οφείλει, κατ' άρθρο 628 του Κ.Πολ.Δ., να μην εκδώσει διαταγή πληρωμής, εάν δε, παρά την έλλειψη της διαδικαστικής αυτής προϋπόθεσης, εκδοθεί διαταγή πληρωμής, τότε αυτή ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του οφειλέτη κατά τα άρθρα 632 και 633 του Κ.Πολ.Δ. Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής για το λόγο αυτό απαγγέλλεται λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, ανεξαρτήτως της ύπαρξης και της δυνατότητας

απόδειξης της απαίτησης με άλλα αποδεικτικά μέσα (Ολ.Α.Π.10/1997, Α.Π.1376/2018, Α.Π.1012/2018 και Α.Π.914/2018 ό.π.).

Από τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και από τις έγγραφες προτάσεις τους, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα: Με τη με αριθμό σύμβαση δανείου, ποσού 45.000 ευρώ, με πρωτοφειλέτη τον πρώτο ανακόπτοντα και εγγυήτρια τη δεύτερη, υπό την πρόσθετη εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, χορηγήθηκε από την καθ' ης η ανακοπή τράπεζα δάνειο, δυνάμει των Αποφάσεων των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης με αριθμούς 96629/22220/03.10.2002 και 96629/6295/08.05.2003 και την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με αριθμό 2/31230/0025/06.06.2003, περί παροχής της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου. Η συνολική διάρκεια του δανείου ορίσθηκε σε είκοσι δύο (22) χρόνια και η εξόφλησή του σε σαράντα (40) συνεχείς εξαμηνιαίες δόσεις ως εξής: Η πρώτη τοκοχρεωλυτική δόση θα καταβαλλόταν την 10-4-2007 και οι επόμενες συνεχείς δόσεις θα καταβάλλονταν την 10η μέρα του επόμενου εξαμήνου και εφεξής και η τελευταία τη 10-10-2026. Το δάνειο αυτό για τον παραπάνω σκοπό διέπεται από ειδικές διατάξεις, ήτοι τις διατάξεις των άρθρων 11 του ν.2322/1995 και 65 του ν.2362/1995, σε συνδυασμό με εκείνες του π.δ.16/1989, ως όλες οι παραπάνω ισχύουν σήμερα, καθώς και τις ειδικότερες διατάξεις των κατωτέρω αναφερόμενων υπουργικών αποφάσεων. Συγκεκριμένα, η προαναφερόμενη σύμβαση διέπεται εξίσου από τις διατάξεις της με αριθμό 35395/657/14.10.1999 Απόφασης του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, της με αριθμό 33764/532/06.10.2000 Κοινής Υπουργικής Απόφασης (Κ.Υ.Α.) των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σε συνδυασμό με τις προαναφερόμενες με αριθμούς 296629/22220/03.10.2002 και 96629/6295/08.05.2003 Αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών,

Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και τη με αριθμό 2/31230/0025/06.06.2003 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Δυνάμει των παραπάνω υπουργικών αποφάσεων, «Η βεβαίωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών γίνεται πάντα από τη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται η χρηματοδοτούμενη κατοικία. Η διακοπή της επιδότησης είναι οριστική και γίνεται από τη δανειοδότη τράπεζα, μετά από έγγραφη ειδοποίηση της προαναφερθείσας αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ότι οφείλονται και έχουν βεβαιωθεί σε αυτήν περισσότερες από πέντε (5) ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις ή τρεις (3) ληξιπρόθεσμες ετήσιες δόσεις. Κατά τα λοιπά ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις για τις περιπτώσεις ληξιπρόθεσμων οφειλών». Με την εγγύηση αυτή το Ελληνικό Δημόσιο ανέλαβε την υποχρέωση να εξοφλεί τις προερχόμενες από τις ανεξόφλητες του ανωτέρω δανείου απαιτήσεις της πιστώτριας τράπεζας. Η δε καθ' ης πιστώτρια τράπεζα, σε περίπτωση που δεν εξοφλεί ο πρωτοφειλέτης τις ληξιπρόθεσμες δόσεις του ή μέρος αυτών, δικαιούται, αφού παρέλθει ένα τρίμηνο από τη λήξη της κάθε δόσης, να ζητήσει από το Δημόσιο την εξόφληση των εγγυημένων απαιτήσεών της, μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., σαν έσοδο του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ.16/1989. Η προαναφερόμενη τράπεζα πρέπει, κατά τις παραπάνω διατάξεις, να επιδιώκει στον οριζόμενο χρόνο των τριών (3) μηνών την είσπραξη από τον πρωτοφειλέτη αιτούντα και τον εγγυητή φυσικό πρόσωπο των ληξιπρόθεσμων εγγυημένων από το Δημόσιο δόσεων του επίδικου δανείου. Μάλιστα, το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, ανέλαβε την υποχρέωση εξόφλησης των εγγυημένων απαιτήσεων της καθ' ης τράπεζας που θα περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό κεφαλαίου, όσους από τους εγγυημένους τόκους παραμένουν ακόμη ανεξόφλητοι και τέλος τα έξοδα επίδοσης της αναγγελίας κλεισίματος λογαριασμού, εφόσον είναι ακόμη ανεξόφλητα. Η ιδιομορφία της ένδικης δανειακής σύμβασης έγκειται στο γεγονός πως η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου δημιουργεί, σε

περίπτωση κατάπτωσης της (ήτοι, πλήρωσης των ως άνω προϋποθέσεων ενεργοποίησής της), μετατροπή του ληξιπρόθεσμου έναντι ιδιώτη (εδώ της καθ' ης πιστώτριας τράπεζας) χρέους σε χρέος έναντι του Ελληνικού Δημοσίου. Ειδικότερα, το Ελληνικό Δημόσιο προβαίνει σε εξόφληση των εγγυημένων υποχρεώσεών του, κατόπιν προηγούμενης βεβαίωσής τους ως δημοσίων εσόδων των αντίστοιχων ποσών σε βάρος των πρωτοφειλετών και από τη βεβαίωση τους κι έπειτα λογίζονται ως δημόσια έσοδα και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Επομένως, για τα συγκεκριμένα ποσά που έχουν καταστεί ex lege ληξιπρόθεσμες έναντι του Δημοσίου οφειλές, ο αιτών ευθύνεται ως οφειλέτης όχι έναντι της τράπεζας, αλλά έναντι του Δημοσίου, του τελευταίου λογιζόμενου σε σχέση με αυτήν ως πιστωτή (αναδοχέα ιδιωτικού χρέους). Αυτό διότι, λόγω του ως άνω ισχύοντος μηχανισμού της εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών αυτών δόσεων από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (μετά την πάροδο του συμβατικού παραπάνω διαστήματος), το δάνειο λογίζεται εξυπηρετούμενο από τον εγγυητή και είναι πάντα ενήμερο.

Οι ανακόπτοντες, προβάλλουν, μεταξύ των άλλων, ως λόγο της ανακοπής τους τον ισχυρισμό ότι, η απαίτηση που επιδικάσθηκε με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, είναι μη βέβαιη και μη εκκαθαρισμένη και δεν προκύπτει από τα προσκομιζόμενα έγγραφα. Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος και θα εξετασθεί και κατά την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από το άρθρο 112 παρ.2 του ΕισΝ.Α.Κ. συνάγεται ότι, επί αλληλόχρεου λογαριασμού, οποιοσδήποτε από τους συμβαλλομένους μπορεί οποτεδήποτε να κλείσει το λογαριασμό μονομερώς με άτυπη καταγγελία που πρέπει να απευθύνεται και να γνωστοποιείται στον αντισυμβαλλόμενο του χωρίς να υπάρχει ανάγκη εκ μέρους του αποδοχής. Με το κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού διά καταγγελίας η αξίωση για το κατάλοιπο αυτού καθίσταται απαιτητή και ληξιπρόθεσμη.

Στην προκειμένη περίπτωση, δεν αποδεικνύεται να έχει γίνει μονομερής καταγγελία από την καθ' ης η ανακοπή και δεν υπάρχει ούτε καν επίκληση σχετικού ισχυρισμού. Αντίθετα, στη σελίδα -5- της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής αναφέρεται ότι : «... η αιτούσα επιφυλάχθηκε ρητά να επιδικάσει κάθε μελλοντική πάσης φύσεως απαίτησή της από τη με αριθμό Σύμβαση Δανείου, καθώς επίσης (η αιτούσα επιφυλάχθηκε) για την καταγγελία στο μέλλον της άνω σύμβασης και την κήρυξη και του άληκτου κεφαλαίου της, ως ληξιπρόθεσμου και απαιτητού». Συνεπώς, δεν πρόκειται για μονομερή καταγγελία της σύμβασης και για απαίτηση του κατάλοιπου, θεωρούμενου ως ληξιπρόθεσμου. Κατά συνέπεια, η απαίτηση που επιδικάσθηκε με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής αφορά σε ληξιπρόθεσμες οφειλές των ανακοπτόντων οι οποίες θα έπρεπε να αποδεικνύονται με τα προσκομιζόμενα μαζί με την αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής αποσπάσματα κίνησης του λογαριασμού μέχρι την 11-7-2022. Ειδικότερα, στην προκειμένη περίπτωση, για το παραπάνω επίδικο δάνειο ανοίχθηκε ο λογαριασμός με αριθμό στις 26-1-2005, ημέρα εκταμίευσης του δανείου, στον οποίο εισάγονται και οι αντίστοιχες καταβολές, με σκοπό να επέρχεται εκκαθάριση και απόσβεσή τους κατά το κλείσιμο του λογαριασμού, έτσι ώστε το κατάλοιπο αυτού, που τυχόν θα υπάρξει, να αποτελεί τη μοναδική πλέον μεταξύ τους απαίτηση για την καταγραφή της πορείας του ανοίχθηκε. Η καθ' ης η ανακοπή - πιστώτρια τράπεζα, επειδή ο πρωτοφειλέτης και η εγγυήτρια δεν εξοφλούσαν τις δόσεις ή μέρος των δόσεων του παραπάνω δανείου, όπως η καθ' ης η ανακοπή είχε δικαίωμα κατά τα παραπάνω, μετά την παρέλευση τριμήνου από τη λήξη της κάθε δόσης, ζητούσε από το Ελληνικό Δημόσιο την εξόφληση των εγγυημένων απαιτήσεών της, μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., σαν έσοδο του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ.16/1989. Σύμφωνα με το "Απόσπασμα Αναλυτικής Κίνησης Λογαριασμού 720/000210-05 ΕΤΕ, Οφειλές Δανείων

Εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο", που προσκομίσθηκε για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, η καθ' ης η ανακοπή βεβαίωσε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., δέκα τρεις (13) δόσεις ή μέρος δόσεων που δεν εξοφλούσαν οι ανακόπτοντες και συγκεκριμένα τις ημερομηνίες 10-7-2013, 10-7-2015, 10-1-2017, 10-7-2017, 10-1-2018, 10-7-2018, 10-1-2019, 10-7-2019, 10-1-2020, 10-7-2020, 10-7-2021, 10-1-2022 και 11-7-2022. Σύμφωνα δε με το απόσπασμα της κίνησης του λογαριασμού, που προσκομίσθηκε για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, η καθ' ης κατέγραφε τις παραπάνω βεβαιώσεις στη Δ.Ο.Υ. στις αντίστοιχες ημερομηνίες. Στα ως άνω προσκομιζόμενα αποσπάσματα υπάρχουν καταγραφές από 26-1-2005 μέχρι 11-7-2022 και με βάση αυτά τα αποσπάσματα εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Πλην όμως, στα παραπάνω αποσπάσματα της καθ' ης η ανακοπή-τράπεζας δεν υπάρχει καταγραφή "Επαναχρέωσης Οφειλής" για καμία από τις παραπάνω δέκα τρεις (13) βεβαιωθείσες στη Δ.Ο.Υ. δόσεις του δανείου. Δεν υπάρχει επίσης καταγραφή "Είσπραξης Απαίτησης" μετά από κάθε Βεβαίωση στη Δ.Ο.Υ., για τα αντίστοιχα ποσά. Μάλιστα, υπάρχουν δέκα τρεις (13) καταγραφές σε στήλη με τίτλο "ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΗ ΟΦΕΙΛΗ" με υπόλοιπο οφειλής -0,00 ευρώ-, στις ίδιες ημερομηνίες αντίστοιχα με τις ως άνω δέκα τριών (13) καταγραφές με ένδειξη "ΒΕΒΑΙΩΣΗ Δ.Ο.Υ.". Παρά ταύτα, στην τελευταία σελίδα του αποσπάσματος αυτού, υπάρχει παράγραφος με τίτλο "ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ", όπου καταγράφονται τα εξής: Στη στήλη "Υπόλοιπο Ληξιπρόθεσμων Οφειλών", το ποσό των 9.227,48 ευρώ, στη στήλη "Ληξιπρόθεσμα Χρεολύσια", το ποσό των 8.836,14 ευρώ, στη στήλη "Τόκοι Κεφαλαίου", το ποσό των 282,05 ευρώ, στη στήλη "Τόκοι Υπερημερίας", το ποσό των 109,29 ευρώ και στη στήλη "έξοδα", το ποσό των 0,00 ευρώ. Στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής και στη σελίδα πέντε (5) αυτής αναφέρεται ρητά ότι, το επιδικασθέν με αυτή ποσό αφορά σε απαίτηση για: «... υπόλοιπο ληξιπρόθεσμων οφειλών σε βάρος των καθ' ων ποσού...

(9.227,48)...», πλην όμως, τα ποσά αυτά δεν προκύπτουν ως βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση από την κίνηση του λογαριασμού αλλά παρά ταύτα εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής για αυτή την απαίτηση. Το σύνολο των ως άνω αναφερόμενων οφειλών ποσού 9.227,48 ευρώ προκύπτει ως άθροισμα της πρόσθεσης των ως άνω βεβαιωθέντων ποσών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και όχι ως το άθροισμα ληξιπρόθεσμων οφειλών των ανακοπτόντων. Με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, παρά την έλλειψη και άλλων έγγραφων αποδείξεων, έγινε δεκτό το ποσό αυτό ως βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση αν και δεν αποδεικνυόταν από τα προσκομιζόμενα για την έκδοσή της έγγραφα. Συγκεκριμένα, δεν αποδεικνυόταν εγγράφως : α) ότι, το σύνολο οφειλής ληξιπρόθεσμων δόσεων ποσού ήταν 9.227,48 ευρώ, εφόσον το ποσό αυτό είναι το σύνολο των βεβαιωθέντων ποσών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και το σύνολο των ληξιπρόθεσμων οφειλών των ανακοπτόντων είναι (13 επί 0,00 =) 0,00 ευρώ και β) δεν αποδεικνυόταν εγγράφως, αν εκκρεμεί η καταβολή προς την καθ' ης η ανακοπή από το Δημόσιο των βεβαιωθέντων στη Δ.Ο.Υ. ως άνω ποσών ή αν καταβλήθηκαν από το Δημόσιο στην καθ' ης η ανακοπή αυτά τα ποσά. Όπως προαναφέρθηκε στη νομική σκέψη της παρούσας, όταν το Ελληνικό Δημόσιο προβαίνει σε εξόφληση των εγγυημένων υποχρεώσεών του, κατόπιν προηγούμενης βεβαίωσής τους ως δημοσίων εσόδων των αντίστοιχων ποσών σε βάρος των πρωτοφειλετών, από τη βεβαίωση τους κι έπειτα λογίζονται ως δημόσια έσοδα και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε.. Επομένως, τα συγκεκριμένα ποσά, στην περίπτωση που καταβλήθηκαν από το Δημόσιο, θα έχουν καταστεί *ex lege* ληξιπρόθεσμες έναντι του Δημοσίου οφειλές και οι ανακόπτοντες θα ευθύνεται ως οφειλέτες όχι έναντι της καθ' ης η ανακοπή - τράπεζας, αλλά έναντι του Δημοσίου, του τελευταίου λογιζόμενου σε σχέση με αυτούς ως πιστωτή (αναδοχέα ιδιωτικού χρέους). Αυτό διότι, λόγω του ως άνω ισχύοντος μηχανισμού της εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών αυτών δόσεων

από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (μετά την πάροδο του συμβατικού παραπάνω διαστήματος), το δάνειο λογίζεται εξυπηρετούμενο από τον εγγυητή και είναι πάντα ενήμερο και όχι ληξιπρόθεσμο. Στην προκειμένη περίπτωση, βάσει των προσκομισθέντων εγγράφων: α) το δάνειο δεν καταγγέλθηκε, β) οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των ανακοπτόντων, σύμφωνα με την κίνηση του λογαριασμού του δανείου όπως προκύπτει από την κίνηση του λογαριασμού από τα αποσπάσματα των βιβλίων της καθ' ης η ανακοπή τράπεζας είναι μηδενικές και παρά ταύτα η καθ' ης η ανακοπή καταγράφει στο τέλος των αποσπασμάτων ως άθροισμα της πρόσθεσης δέκα τριών (13) μηδενικών ληξιπρόθεσμων δόσεων το ποσό των 9.227,48 ευρώ και γ) το δάνειο λογίζεται ενήμερο και εξυπηρετείται από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (βλ. νομολογία που αφορά την αντιμετώπιση των δανείων με εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου από το ν.3869/2010: Ειρηνοδικείο Σερρών 222/2017 (ΕΚΟΥΣΙΑ) σε Τ.Ν.Π./ΝΟΜΟΣ καθώς και νομολογία που αφορά αντιδικία των τραπεζών με το Ελληνικό Δημόσιο για την κατάπτωση της εγγύησης του Δημοσίου και τους εκεί αναφερόμενους ισχυρισμούς των τραπεζών και του Δημοσίου σχετικά με τη φύση της εγγύησης του Δημοσίου και του χαρακτηρισμού οφειλής ως ενήμερης ή ληξιπρόθεσμης: Α.Π.1000/2006, ΕφΑθ.1857/2008, ΕφΛαρ.142/2014, ΠολΠρωτΑθηνών 1161/2016 και ΜονΠρωτ.Πατρών 322/2020 όλες σε Τ.Ν.Π./ΝΟΜΟΣ).

Κατά τα παραπάνω, στην προκειμένη περίπτωση, δεν πληρούται η διαδικαστική προϋπόθεση της έγγραφης απόδειξης για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με την οποία απαιτείται να προσκομίζονται αποσπάσματα με την κίνηση του λογαριασμού, από τα οποία να αποδεικνύεται η απαίτηση και, ακόμα, η απαίτηση να είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη. Κατά συνέπεια, και ανεξαρτήτως της ύπαρξης και της δυνατότητας απόδειξης της απαίτησης και με άλλα συμπληρωματικά αποδεικτικά μέσα, η διαταγή πληρωμής με αριθμό 2451/2022 του Ειρηνοδίκη του

Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης εκδόθηκε χωρίς την ύπαρξη έγγραφης απόδειξης για απαίτηση που δεν ήταν βέβαιη και εκκαθαρισμένη. Επομένως, ο σχετικός λόγος της ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως και κατ' ουσία βάσιμος. Ακολουθώντας, πρέπει να γίνει δεκτή η ανακοπή και να ακυρωθεί η με αριθμό 2451/2022 του Ειρηνοδίκη του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, λόγω διαδικαστικού παραδέκτου, καθώς και η παρά πόδας αυτής, από 30-1-2023, επιταγή προς εκτέλεση, ενώ παρέλκει η εξέταση των λοιπών, πλην του ανωτέρω, που εξετάστηκε από το παρόν Δικαστήριο, λόγω της ανακοπής, καθώς από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 68, 216, 218, 583 και 632, 933 του ΚΠολΔ σαφώς συνάγεται ότι, όταν υπάρχουν περισσότεροι λόγοι νομικοί ή πραγματικοί, που όλοι μαζί ή ο καθένας χωριστά αποβλέπουν στο ίδιο αποτέλεσμα, δηλαδή στην ακύρωση της διαταγής πληρωμής και της παρά πόδας αυτής επιταγής προς εκτέλεση, τότε αν το δικαστήριο κάνει δεκτό ένα λόγο και, ικανοποιώντας το αίτημα της ανακοπής, ακυρώσει τη διαταγή πληρωμής και την παρά πόδας αυτής επιταγή προς εκτέλεση, δεν πρέπει να προχωρήσει στην έρευνα των λοιπών λόγων, καθώς μετά την ακύρωση της διαταγής θεωρείται ότι, έχει ικανοποιηθεί πλήρως το έννομο συμφέρον του ανακόπτοντος (ΕφΠατρ.9/2021 Τ.Ν.Π./ΝΟΜΟΣ). Τέλος, η καθ' ης η ανακοπή θα πρέπει, λόγω της ήττας της να καταδικαστεί στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των ανακοπτόντων (176, 189, 191 παρ.2 του ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τις διατάξεις του ν.4194/2013), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ τη με αριθμό 2451/2022 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης, καθώς και την από 30-1-2023 επιταγή προς εκτέλεση, που συντάχθηκε κάτωθι αντιγράφου εκ του πρώτου απογράφου εκτελεστού της ως άνω διαταγής πληρωμής.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της καθ' ης η ανακοπή τα δικαστικά έξοδα των ανακοπτόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στη Θεσσαλονίκη, την 6-06-2023, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

